

ЗАКЛЕЛИ СЕ В ХЛЯБА

Имало сега едно малко момче и едно момиче. Днес отивали на училище, утре отивали на училище, пораснали. Искали да се вземат, да станат мъж и жена.

Добре, ама момчето казало:

– Хайде да се вземем!

Дали им хляб и сол. Взели хляба и го целунали, та заедно да умрат. В един ден да умрат.

И днес – утре, днес – утре, момчето умряло. Всички били там.

Мъжът си мълчал. Отишъл и си купил три свещи, купил цигари и кибрит. Отишъл за гробарите и им казал:

– Ще копаете и за мен гроб!

Гробарят казал:

– Ти си жив!

– Може ли да копаете?

– Може.

Щат, не щат, сложили един кюнец от печка. Да си взима въздух и го закопали.

Душата му отишла при Господ и му казал:

– Не, ще вземеш и моята душа, и нейната!

А той му отговорил:

– Не! Не може! Аз съм пратен за нея! Не може! Не давам!

– Ако вземеш моята, и нейната ще вземеш!

Той казал:

– Аз ще отида при Аллаха, ако разреши той, тогава ще взема и твоята.

Отишъл при Аллаха и му казал:

– Отидох да взема душата на една жена, а мъжът ѝ иска и неговата да взема.

Аллах му отговорил:

– Добре!

Взел книгата и прочел:

– Има още 60 години да живее. Ако ѝ даде 30 години и за себе си да остави 30 – ще го вземем.

Дошъл Господ и казал:

– Попитай! Ако ѝ дадеш 30 години от твоите, няма да я вземе.